



„Живков печели от закриването на лагера в Белене (август 1959 г.). Нарасналата престъпност обаче кара властите да създадат нов лагер край Ловеч. Жестокостите в него предизвикват скандал и през 1962 г. лагерът е закрит”.

Това е написала проф. Евгения Калинова, историк от Софийския университет „Св. Климент Охридски” в новия учебник на изд. „Булвест 2000” по история за 10 клас, в който е автор на текста за раздела в периода 1944-1989 г., представен в МОН за одобрение.

Този абзац е поредният пример, който **desebg.com** дава, за груба манипулация на фактите, тяхната подмяна и превратните внушения, които се оправят към бъдещите ученици и учители, избрани да учат по този учебник, ако МОН го одобри в този му вид.

Сайтът **desebg.com** припомня, че преди публикацията журналистът Христо Христов е потърсил позицията на проф. Калинова дали тя е представила обективно фактите и събитията в своя текст. Тя му отговаря по електронната поща:

„Да, във възможно най-голяма степен и на основата, както на професионалния ми опит като изследовател, така и на преподавател, убеден, че задачата на историческата наука е най-вече да обяснява логиката на историческите процеси, а не просто да заклеимява или възхвалява в угода на когото и да е.

Уверявам ви, че за мен работата по учебниците винаги е била голяма отговорност и съм им отделила много време и усилия.”

Написано от Христо Христов
Неделя, 30 Юни 2019 11:00

Първата манипулация

Първата манипулация е направена с твърдението, че Тодор Живков е „спечелил“ от закриването на концлагера „Белене“. Най-големият лагер за политически противници на БКП е закрит не от добрата воля на Живков, камо ли от негови човешки добродетели като милосърдие или състрадание, а от простия факт, че през лятото на 1959 г. тогавашният министър-председател Антон Югов дава интервю за западната преса и отрича, че в България съществуват лагери. В същото време обаче „Белене“ работи с пълна сила.

Това е истинската причина за закриването на „Белене“. Политбюро се събира да обсъди проблема след интервюто с Югов и взема решение за закриването, защото в противен случай би могло режимът да се компрометира, ако по някакъв начин на Запад се покаже, че „Белене“ съществува, а премиерът вече е казал обратното, че в България няма лагери.

Слепени по партизанските Върхове

След 1956 г. борбата за Власт в страните от Илточния блок се засилва. Тодор Живков следва примера на Хрущев при отстраняването на сталинистите и обвързването на цялата Власт. Покрепата на съветския лидер е решаваща, но утвърдяването на Живков се дължи и на уменията му да глежи привърженици и да се разпоряди с противниците. През 1957 г. Хрущев отстранява конкурента си – сталиниста Вячеслав Молотов. Със същите обличия в „антипартизан“ брехност Живков отстранява опитния Георги Чанков. След поредната атака на Хрущев срещу сталинизма на XXII конгрес на КПСС (1961 г.) Живков отстранява Вуюко Червенков, а след година – и Антон Югов. Живков печели и от забравянето на лагер в Белене (август 1959 г.). Нарасналата престъпност обаче кара Властите да създадат нов лагер Край Лойчен 1. Жестокостите в него преобладават скандал и през 1962 г. лагерът е закрит.

ЛИЧНОСТ ОТ ЕПОХАТА

3 Тодор Живков (1911 – 1998)
Роден в с. Правец, Ботевградско. Завършил Окръжно професионално училище и гимназия в София. От 1932 г. е член на БКП. След 9 септември 1944 г. участва в изграждането на „народната милиция“ в столицата. През 1948 – 1949 г. е член на Социалистическата партийна организация. През 1954 г. заема поста първи секретар на ЦК на БКП. Организира „разобличаването“ на В. Червенков на Аспирския пленум на ЦК през 1956 г. От 1962 до 1971 г. заема поста министър-председател. От 1971 г. до 1989 г. е председател на Държавния съвет. Освобден от власт на 10 ноември 1989 г. чрез въоръжен протест, а на 12 декември с.г. е изключен от БКП и след.
• Коментариите на какво си струва разобличаването му утвърждават.



като него... за да стане възможно той да застане на поста първи секретар, трябва да бъдат позовани по различни начини много и много други души, не всички от него”.

Изказване на ген. Иван Панов – зам.-началник на отбраната и член на ЦК на БКП, 3 април 1956 г.
• **Политбюрота извади, само и-и нормално положение“ в партията в контекста на документа?**
• **Къде открихте тази съфранкизиант за Т. Живков?**

„Към баше осъден на 8 години затвор, че в края на 1950 г. е членувал в група, която си е поставила за цел да събори народнодемократичната власт... След като излязла прощата, стана първоначално на лагер. В края на април 1961 г. той почина... В началото ми казаха, че е изпратен за няколко месеца в Ловеч... Като пристигнах на мястото на лагер, видях големи мрежи и ограда, хората бяха далеч. Дарехте бяха отстранени, с какви банци, голи. Не успях да покая мила си. През октомври получих съобщение за смъртта му и вярвах с доверие му. Писах до всички инстанции да ми бъде разрешено да погребя майка си, но не получих никаква отговор.“

Василка Българова за смъртта на съпруга си Криво Българов, боби депутат от БЗНС „Н. Петков“ в Ловеч през 1961 г.
• **Описаните условията в лагер в Ловеч.**
• **Как си обяснявате мълчанието на институциите?**

Написано от Христо Христов
Неделя, 30 Юни 2019 11:00

Създаването и закриването не само на „Белене“, а и на много други комунистически лагери не става публично – в пресата, това е немислимо, а със секретни решения на МВР-ДС, на Министерския съвет или Политбюро на ЦК на БКП. Затова обществото няма как да аплодира Живков” за закриването на „Белене“, защото не знае това, следователно Живков не „печели” обществено одобрение от закриването на лагера.

Също така няма нито едно документално свидетелство, че орган на БКП или нейни членове са изразили одобрение от решението на Политбюро за закриването на „Белене”. Това са факти, известни само на тесен кръг от комунистическата върхушка и от репресивния апарата на МВР-ДС.

Следователно, изводът на историка проф. Калинова за "печалбата" на Живков, е само нейна субективна гледна точка, която се разминава напълно с историческите факти. Но с това субективно твърдение на бъдещите ученици ще им бъде внушено положително отношение към лидера на БКП, да го припознаят като добър човек и ръководител. Ами, да, щом е закрил лагер и щом е „спечелил” от това значи е добър. Може би това е целта на тази подмяна на фактите?

Живков като добрият политик, който „закрива” лагери

Подобна оценка е напълно превратна и недопустима да присъства в учебник, по който ще се обучават деца, които абсолютно нищо няма да знаят за този период.

Фактите показват, че Живков е начело на партийното ръководство, когато то решава да се отвари отново „Белене” веднага след началото на Унгарското народно въстание през ноември 1956 г. Живков ръководи партията-държава и през 1985 г., когато лагерът „Белене” е отново отворен и в него са въдворени 517 турци за противопоставянето им срещу „възродителния процес”. Така че той в никакъв случай не може да бъде представен като човекът, който затваря лагерите в България при комунизма.

Написано от Христо Христов
Неделя, 30 Юни 2019 11:00

Още повече, че ако някога е трябвало Живков ([виж показанията на Живков от 1990 г. пред прокуратурата - ТУК](#)) да бъде отстранен от властта, то това е през 1962 г. именно заради убийствата в лагера край Ловеч, тъй като за лагера отговаря неговата дясна ръка в МВР-ДС ген. [Мирчо Спасов, а последният свидетелства, че е докладвал на лидера на БКП за концлагера.](#)

Втората манипулация – причината за създаването на лагера край Ловеч

Напълно невярно е твърдението на проф. Евгения Калинова, че „нарасналата престъпност обаче кара властите да създадат нов лагер край Ловеч”.

Фактите, събрани в разследването на Главна прокуратура дело №4/1990 г. по описа на Прокуратурата на въоръжените сили, която разследва убийствата в лагера край Ловеч след края на комунистическия режим, категорично показват друго: Лагерът край Ловеч е създаден веднага след решението на „Политбюро” за закриването на „Белене” на заседанието на висшето партийно ръководство начело с Тодор Живков. Закрива се „Белене” и веднага се създава нов секретен лагер – този край Ловеч.

Тези факти са известни на съвестните изследователи, защото бяха публикувани още през 1999 г. и представляват официални документи на българските държавни институции, още повече съдебни такива след краха на комунизма.



Ако Калинова обаче бе избрала да се придържа към фактите установени от съдебната система, тя няма как да пробута, че Живков „печели“ от закриването на „Белене“, след като същевременно се създава нов секретен лагер.

Също така обяснението с „нарасналата престъпност“ асоциира, че новият лагер е само за престъпници. И нищо незнаещите и неподозиращи ученици съвсем нормално ще могат да възприемат, че става дума за лагер за престъпници. И оттам един такъв извод: „Ами тогава са правили лагери за престъпници, така се борили срещу престъпността“. Точно до такива изводи ще доведат текстове като този на проф. Калинова.

Фактите за създаването на лагера край Ловеч

Фактите за създаването на концлагера край Ловеч са следните. С решение от 27 август 1959 г. Политбюро в състав Тодор Живков, Иван Михайлов, Георги Цанков, Димитър Ганев, Вълко Червенков, Димитър Димов, Младен Стоянов, Станко Тодоров и Пенчо Кубадински приема да се освободят всички 276 политически и 981 за криминални прояви от „Белене“. В него остават 166 лица, определени от МВР-ДС като „непоправими рецидивисти“.

На същото заседание от 27 август вътрешният министър Георги Цанков в строго секретен доклад посочва какво трябва да стане с тези останали 166 рецидивисти. Той излага пред Политбюро решението, „че за по-правилното и по-ефективно водене на борбата срещу криминалните рецидивисти и хулиганите е целесъобразно да се разреши сега - временно МВР в отделни случаи за лица по много прецизна оценка, които са станали нетърпими за обществото поради многобройните нарушения от тяхна страна на спокойствието на гражданите, да ги изпраща на принудителен физически труд в отделни обекти като каменни кариери и други подобни“.

В тази връзка той предлага на Политбюро неосвободените до тогава 166 лица от „Белене“ да останат на тежък физически труд. Въпреки, че няма открито решение на Политбюро на ЦК на БКП през 1990 г. при разследването на убийствата в лагера край Ловеч прокуратурата приема, че Политбюро е приело доклада на министър Цанков. В противен случай той не би могъл на своя глава да създаде лагера край Ловеч.

Въпросните 166 „непоправими рецидивисти“ поставят началото на лагера край Ловеч. Него МВР-ДС формира като Трудовата група-Ловеч, филиал на ТВО-Белене с щатен състав 7 офицери и 83 старшини – охрана и надзиратели. Никъде в документите на Политбюро или лагерната администрация не се посочва, че причината е „повишената престъпност“, въпросните 166 лица отдавна са изолирани като лагеристи.

Веднага след създаването му в него започват да бъдат въдворявани без съд и присъда хора по чисто политически причини – оцелели бивши депутати от БЗНС „Никола Петков“ (двата такива депутати са убити в лагера), музиканти ([Александър Николов – Сашо Сладура](#) и Димитър Чабуклийски от Враца), други хора на изкуството като актрисата [Надя Дункин](#), адвокати, селяни, съпротивляващи се срещу ТКЗС и др. По тази причина всеизвестен факт е, че лагерът край Ловеч не е лагер само за криминални престъпници. МВР-ДС не се ограничава само с първоначално прехвърлените от „Белене“ 166 „непоправими“ лица, а за близо двете години и половина от съществуването му през него преминават най-малко 1500 души.

За добросъвестността на професионалните историци

Ако някъде става въпрос за проблема на Политбюро с престъпността, но това е през 1958 г., когато по предложение на Тодор Живков висшето партийно ръководство взема решение за борба с „хулиганите“.

Написано от Христо Христов
Неделя, 30 Юни 2019 11:00

Резултатът е една масова акция на МВР-ДС, при която само в София са арестувани множество млади хора, включително и непълнолетни, заради външния им вид и облекло и са изпратени в концлагера „Белене“. Това обаче няма нищо общо със създаването на лагера край Ловеч и с внушението, че „нарасналата престъпност“ е причината за това.

Подобно манипулиране на фактите в крайна сметка говори най-малко за недобросъвестност от страна на автора на подобни писания, които имат претенция да присъстват в разказа за комунистическия режим, който трябва да се представи пред младите поколения в новите учебници по история.

В Уикипедия фактите са точни и ясни

Ако пък причината не е недобросъвестност, но тогава трябва да става въпрос за некомпетентност на един историк и неумението му да борави точно с фактите и източниците за тях, историк, който претендира, че се отнася с „голяма отговорност“ към писането на учебници. Защото дори човек да отвори Уикипедия за лагера край Ловеч ще прочете ясно и точно:

„След като през август 1959 г. Политбюро на ЦК на БКП взима решение да закрие лагера „Белене“ на остров Персин, със съгласието на висшето комунистическо ръководство МВР-ДС създава нов лагер – поделение 0789 на „Въдворяване и Изселване“, МВР, Ловеч. Намира се в каменната кариера край Ловеч. Лагерът е наречен Трудовата група, става известен като лагера „Слънчев бряг“ (1959 – 1962).“

Няма измислена „печалба“ за Живков, нито е посочено, че повишената престъпност е причината за създаването на новия лагер край Ловеч.

ОЧАКВАЙТЕ НА DESEBG.COM: ИНТЕРВЮ С БОРИСЛАВ СКОЧЕВ, АВТОР НА ИЗКЛЮЧИТЕЛНОТО ИЗСЛЕДВАНЕ „КОНЦЛАГЕРЪТ БЕЛЕНЕ 1944-1987“, ЗА

Написано от Христо Христов
Неделя, 30 Юни 2019 11:00

НЕГОВИЯ ПОГЛЕД ВЪРХУ ТЕМАТА ЗА ЛАГЕРИТЕ В НОВИТЕ УЧЕБНИЦИ ПО ИСТОРИЯ.

От 21 юни 2019 г. фондация „Истина и памет“ инициира петиция за недопускане на подмяна на факти и събития от комунистическия период 1944-1989 г. и прехода към демокрация или за манипулативното, подвеждащо и тенденциозното им представяне в новите учебници по история и цивилизации за 10-ти клас, която [може да подкрепите – ТУК](#)